

Պատճառ՝ Պարսից տառապանքին անըսպառ,
 Քիչ քիչ ընկճեալ իրենց ցաւոյ վէրքերէն՝
 Մին միւսին վրայ կ'իյնայ: Կեցցէք, ո՛հ, կեցցէք,
 Դուք երջանիկ եւ երանեալ հողիներ,
 Որչափ խօսուի աշխարհի մէջ ու գրորուի:
 Նախ խըրուելով աստղերն ի ծով գահալէժ
 Պիտի նափին եւ մարելով շառաչին,
 Որ յետոյ ձեր յիշատակներն ու ձեր սէր
 Սահի անցնի եւ կամ ամբողջ ջընջուի:
 Սեղան մի է ձեր գերեզմանն, ուր գալով՝
 Պիտի ցուցնեն մայրերն իրենց զաւակաց՝
 Չլքնադազեղ հետքերը ձեր արիւնին:
 Ահա, գետին խնսրահած՝ ես, ո՛վ օրհնեալք,
 Կը համբուրեմ այս քարերն ու այս բունձեր,
 Որք պիտ' ըլլան յաւերժապէս պանծալի,
 Հլուչակաւոր՝ մէկ բեւեռէն մինչեւ միւսն:
 Ես ալ ձեզ հետ իցիւ թէ հոս Թաղուէի,
 Եւ իմ արեամբս Թըջուէր սիրուն այս երկիրն:
 Բայց եթէ բաղըն ինձի համար չի ժպտիր,
 Ու չի ուզեր՝ որ մահամբձ իմ աչքերս
 Յունաստանի համար փակեմ՝ մարտի մէջ,
 Գեթ ամօթխած համբաւը ձեր քերթովն,
 Եթէ հաջին ու շրնորհեն աստուածներն,
 Այնչափ տեւէ յիշատակին մէջ յետոնց՝
 Որչափ ձերին տեսած է ու պիտ' տեսէ:

ԹԻՐ. Հ. Ա. ՅՈՎՈՒԳԵԱՆ

ՎԵՐՋԱՆՈՅՄԻՆ

ԱՆՈՒՔՆԵՐՈՒՆ ՄԻՋ

Խաղաղութիւն, տարերն աճին կը լըռեն...
 Ո՛րքան հրապոյր ունի երկիրն, ո՛վ անդունդ...
 Կը մըթագնի ծոցն՝ ու չողերն արևուն
 Լըյս-հոգիիս մէջ թռչորեն կը մարմիրն:

Ի՞նչ փոյթս մեծդի տարածութիւնն այս հըզօր,
 Երբ կը սուրայ նօթի երաժի ազգաւի
 Թըջուածութեան հեծեծանքէն հիւզակին.
 Քամին տըրտունջ ունի, ալիքն ալ իր սեն:

Անհունին մէջ՝ գերեզմանոցի դողդացող
 Ելևէջները զահկերուն կը լըտէժ,
 Կը հրախրեն նորէն մեռնող մը հողին:

Երիտասարդ գուցէ մեռաւ, աղօթենք,
 Գուցէ մեռաւ կոյս, աղօթենք, զի աղօթքն՝
 Հիւանդ հոգւոյն է ըստփոխաբք միակ:

Հ. Ա. ՏԵՕԼԵԱ

3 Հոկ. 1917

Մութը կ'իջնայ, կը վըրդովի խորն հոգւոյս,
 Մինչ ըստուերները կ'երկրնեան իրերու.
 Հեռուն լըճակն իր այլձուփ երգերու
 Շնչով կ'սպոյնի կ'ողբայ իր բանտը անոյս:

Ձեզի կու գամ ո՛վ հրաբորբոք ալիքներ,
 Գազանիքս թող ձեր ծոցին մէջը սուրայ,
 Երազանքներըս թող հալին, ու իյնայ
 Յատակը ձեր այս մըղձաւանջս անտարբեր:

Ու կը նետուիմ ծըփծըփումիդ թուօրէն
 Քրծնումին տակ, անոնք խորհուրդ մը ունին,
 Աստղերէն վերի բերուած անդունդին
 Ինձ կը պատմեն. ես կը մոռնամ կենսքն արդէն:

Ո՛վ ձեր համբոյրը օրերգուած ափուքին,
 Արևելքէն մըրմունջը այս կը բերէք...
 Ախ ալդ կոյսի մ'հոգեարքին նուագն է հէք,
 Եփրատն յանձնեց թէ մըռունչներ Սև ծովին...:

13 Հոկ. 1917

Հ. Ա. ՏԵՕԼԵԱ